

De abonnements-prijs deser Courant is f 2,75, voor drie maanden, en franco per Post f 3.

De Advertentien worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorde, en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot ses regels is f 1,50

Deselve moeten niet op zegel geschreven zijn, alzoo het regt van zegel wordt betaald.

BESTUREN EN ADMINISTRATIEN.

Bekendmaking.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad MIDDELBURG,

Gelet op Art. 1 van het besluit van den Heer Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, van den 1 October 1840 (Provinciaal Blad No. 101),

Verwittigen bij deze de Verlofzangers, welke zich in de Gemeente bevinden, dat alle zich zullen moeten vervoegen op Maandag den 16 deses, des middags ten 12 ure, op de Heerenbeurs alhier, voorzien van de Kleeding- en kleine Equipements-Stukken welke zij van hun Korps hebben behouden, mitsgaders van het Attest HH., ten einde door den Heer Militie-Commissaris te worden geinspecteerd, en dat van de Inspectie zullen zijn verschoond de zoodanigen, die zich met een tijdelijk velof in hunne haardsteden bevinden, alsmede diegenen welke met hunne Korpsen nu of in der tijd hebben afgerekend, en eindelijk dezulken die nog niet van Militaire Kleeding zijn voorzien; wordende alle belanghebbers aangemaand, zich ten voorschreven uur en plaats te doen vinden, ten einde zich niet bloot te stellen aan de straf van Provoost-arrest, bij Art. 183 der Wet vermeld, welke aan de zoodanigen, die van de Inspectie afwezig zullen blijven zonder wettige redenen daarvoor te doen blijken, door den Heer Militie-Commissaris zal worden opgelegd.

En ten einde een iegelijk hiervan kennis drage, zal deze worden afgekondigd, mitsgaders in dezer Stads-Courant geplaatst.

Gedaan ten Raadhuije der Stad Middelburg, den 9 Augustus 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd, PASPOORT VAN GRIJPSKERKE, Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare, A. M. BECIUS.

NIEUWSTIJNDINGEN.

Duitschland.

FRANKFORT den 6 Augustus. Het laat zich aanzien dat het vraagstuk wegens de kloosters in Aargau door den tegenwoordigen landdag niet voldoende beslist zal worden.

Volgens een brief uit Beyruth, te Alexandria ontvange, en gedagteekend 14 Junij, dwars toen in het guberje der Maroniten alles in opstand, daar alle stammen de wapenen opgevat hadden.

Groot-Brittanje.

LONDEN, den 5 Augustus. Het is thans zeker, dat het nieuwe parlement den 19 augustus zal bijeenkomen.

Naar hetgeen men uit sommige onzer bladen moet opmaken, zou de heer Robert Peel en een deel zijner vrienden aan den heer Shaw Lefevre, die in de laatste jaren het voorzitterschap van het huis der gemeenten met lof heeft bekleed, hun woord gegeven hebben van hem weder tot die waardigheid te zullen helpen verheffen.

van den minister Russell kwamen, zoo veel tegenstand hebben ontmoet. De nuttigheid van het vaststellen van een vast maar matig inkomend regt op vreemde granen wordt, ten minste door sommige der bedoelde bladen, bij herhaling betoogd, waarbij men zich dan vooral ook op het belang van het fabriekwezen beroept, hetwelk dringend nieuwe uitwegen behoeft, en die slechts vinden kan door het volgen van vrijgevigere beginselen omtrent het toelaten van vreemde voortbrengselen.

Het stormachtig weder en de gedurige regens hebben den oogst op verscheidene plaatsen achteruitgezet of vernield. In de laatste dagen heeft het weder nogtans eenigzins gunstiger keer genomen.

Dit rijk en deszelfs kolonien telden in 1840 omstreeks 650 stoombooten, metende te zamen 71,000 ton.

Men kan de toeneming van de bevolking in onze groote fabrieksteden sedert de laatste veertig jaren opmaken uit de vergelijking b. v. van die in Liverpool en Manchester. In 1801 telde de eerste stad 77,653, in 1841 222,954 zielen. In Manchester telde men in 1801, 94,753 inwoners, in 1841 niet minder dan 308,893. In Glasgow telde men in 1831 202,426, thans 280,676 zielen.

Alhier ziet het licht het eerste deel van eene geschiedenis van Nederland, in de Engelsche taal, door den heer Davies. Die schrijver vangt aan met te zeggen: „Er is schier geene natie, wier geschiedenis zoo min begrepen, of zoo algemeen veronachtzaamd is als de Nederlandsche, en geene misshien, welke meer de overweging van ieder nadenkende verdient.” De Times zegt omtrent deze geschiedenis, dat zij die is van een welberaden volk, worstelende tegen alle mogelijke tegenheden, deszelfs grond aan eene vijandige natuur ontrukkende, oorlog voerende zoowel tegen menschelijke als fysieke magten.

Brieven van de Kaap de Goede Hoop, tot 1 Junij, behelven een donker tafereel van de verwoestingen, in het district van Grahamstown door vreeselijke zwermen van sprinkhanen aangerigt, sommige van welke, in hunne vlugt, 5 of 6 Engelsche mijlen lengte op een vierde mijls breedte besloegen, terwijl de uitgestrektheid van grond, door deze geduchte plaag bezocht, op 90,000 vierkante Engelsche mijlen berekend werd.

Het bevestigt zich, dat de keizer van China het ter dood brengen van Keshen, zijnen stedehouder te Canton, heeft bevolen, omdat hij den aanval der Engelschen tegen den ingang der rivier van Canton niet heeft weten te beletten. De monarch wil den barbaren eenen verdelgings-oorlog aandoen, gelijk men zien kan uit het onderstaande document:

De Engelsche rebellen, reeds dadelijk de forteressen Shakuh en Tackuh veroverende, onze dappere officieren en soldaten wonden toebrengende, hebben ons de tanden doen knarsen en in verwoestingen doen uitbarsten. Daarom hebben wij Tshshau, Lungwan en Yangfang speciaal gelast in ieder ressort aanzienlijke troepen-massas te verzamelen en op te doen rukken, ten einde de vijanden uit te roeijen. Maar thans zijn zij de forteressen Foomun (mond van den Tigris) komen aanvallen en vernielen en hebben zij zelfs onbeschaamdelyk tot zeer nabij de stad (Canton) durven naderen, alzoo eene ontzettende opschudding veroorzakende. Van alle verstand beroofd en onze hemelsche dynastie met verachting aanschouwende, hebben zij hunne hardnekkige rebelle tot dat uiterste gedreven, en ik, de keizer, zweer thans, dat de twee mogendheden niet te zamen zullen blijven leven; de eene of andere moet overwinnen of sterven. Dat Tshshau, Lungwan en Yangfang, met den noodigen tijd voor derzelver aankomst, onze vaderlandse levedesoldaten in order brengen, en, door hunne vereenigde pogingen, al de Engelsche barbaren in hunne magt nemen. Op deze wijze zal onze woedende verontwaardiging tot bedaren komen. Wanneer niet het geheele getal van die barbaren dusdoende wezenlijk wierd vernietigd, hoe zoude dan ik, de keizer, de goden van hemel en aarde kunnen beantwoorden en de verwachtingen van mijn volk regtvaardigen. Dat men dit eerbiedige.”

Frankrijk.

PARIS den 7 Augustus. De koning en zijne familie zijn eergisteren op het kasteel van Eu aangekomen. Te Toulouse blijft het rustig, en de leden der nationale garde haasten zich om aan het bevel, tot afgifte hunner wapenen, te voldoen.

De Labouree hebben zich de inwoners misgunde, maar op eene minder geweldige wijze dan vroeger te Toulouse, tegen de opschrijving voor de directe belastingen verzet, en in verscheidene andere gemeenten, onder welke Marseille en Dyon behooren zouden, protesteerden de municipale raden tegen de wijze der opschrijving, zoo als zij door den minister van finantien bevolen is, die zich door deze tegenkaping in eene moeilijke stelling geplaatst ziet, waaruit de ontbinding der wederspannige municipaliteiten hem slechts tijdelijk reddend zou, uit hoofde zij denkelijk door de plaatselijke kiezers op nieuw zouden worden benoemd.

Genoemde minister schijnt nu stellig besloten te hebben, tot geene nieuwe leening over te gaan, voor dat de wetgevende kamers vergaderd zullen zijn, welke hij, naar sommiger vermoeden, liever tot eene verhooging der belastingen dan tot die leening, waaraan zij in de laatste zitting hare goedkeuring reeds gehecht hebben, zou willen overhalen.

Over het algemeen blijft men den wederstand tegen de fiscale maatregelen aan woelingen der legitimistische partij toeschrijven. Opmerkelijk is het, dat een van de bladen der partij thans eerst een brief van den hertog van Bordeaux aan het licht brengt, reeds voor geruimen tijd aan den heer Berryer geschreven, om hem dank te zeggen voor de krachtige en welsprekende wijze, op welke hij bestendig de beginselen verdedigt die, zegt de jonge prins, zoo lang het geluk en den roem van Frankrijk hebben uitgemaakt.

In een door de Pruisische Staats-Courant medegedeeld schrijven uit Paris van 31 Julij wordt, met betrekking tot de jongste Julij-feesten, nog eene omstandigheid vermeld, welke tot dus verre niet opgemerkt was. Men leest daar het volgende: „Hetgeen verhaald is van eene wandeling die de koning in den avond van den 29, na den afloop van het vuurwerk, gedaan heeft, zal misschien worden tegengesproken; maar het is niet te min volkomen waar. De koning verliet de Tuileries, vergezeld van de generaals Athalin en Rumi-gny en van eenige andere personen. Nergens is deze wandeling gestoord geworden, ofschoon er eene ontelbare volksmenigte op de been was. De koning wenschte van de obelisk van Luxor de Byzantynsche verlichting te zien, en, daar onder het volk geen zweem van onrust heerschte, met eigen oogen de algemeene vreugde te aanschouwen, ten einde zoo, na langen tijd, weder eens in cognito rond te wandelen. Overigens waren door de politie alle maatregelen genomen, zoodat er niets te vreezen was.”

De protestatie van Maria Christina is den 30 Julij door de Fransche bladen te Madrid algemeen bekend geworden. De regering kende dit stuk reeds vroeger en hield zich in stilte met de ontwerpen en maatregelen bezig, door welke zij den invloed hoopt te bestrijden, welke een staatsstuk van dat aard, in een land waar de herinnering der weldaden van de moedige echtgenoot van Ferdinand VII nog niet is uitgewischt, natuurlijk hebben moet. Die maatregelen zullen, men moet het zeggen, indien zij zich verwezenlijken, de intrede van een nieuw tijdperk voor Spanje kenmerken, en maar al te ligt het land aan nog bedroevender rampen ten prooi doen worden, dan het reeds heeft doorgestaan.

Men gelooft dat de regering den 1 of 2 dezer de protestatie der koningin-moeder zal openbaar maken, begeleid van een manifest, welks inhoud tusschen den regent en den raad van ministers is afgesproken. Naar den toon te oordeelen, dien de regeringsbladen reeds aanslaan, schijnt het maar al te waar, dat de partijen voortaan, aan alle gevoel van schaamte en welvoegelijkheid vaarwel zeggende, door haat en alderlei ergernis haar doet zitten trachten te overtuiken. Het nieuwe half-officieel blad Constitution zegt, dat de koningin-moeder met het revolutionaire gespuis eene lijn trekt, en dat zij met den Paus aan het hoofd staat eener partij, uit alle ontevredenen en eerzuchtigen zamengesteld. Nog kondigt dit blad aan, dat het zich voorstelt, bij herhaling op het openbaar leven der koningin Christina terug te komen, en dat de daaromtrent te geven ophelderingen de zaak der vrijheid zullen bevorderen.

Uit Barcelona schrijft men van den 30 Julij: „Tot nu toe had er tusschen de overheden van ons gewest slechts onderlinge verdeeldheid bestaan; thans vertoont zich ook in de betrekkingen der regering met onze provincie oneenigheid. De stedelijke raad van Barcelona heeft te Madrid op de afzetting van een bataljons-overste der nationale garde, don Adon Terradas, aangedrongen. Deze is secretaris van de club der exaltados, die den naam van sociedad patriótica draagt, en thans een of twee generaals en een aantal verklieden in zich vereenigt. Die afzetting is onmiddellijk uitgesproken, maar de provinciale raad heeft geweigerd, om aan het bevel van den regent te beantwoorden. — Ofschoon men te Madrid het vieren van den naamdag der koningin Maria Chris-

